

РЕШЕНИЕ

№ 30036

гр. София, 15.09.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав, в
публично заседание на 14.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разглежда дело номер **3679**
по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 от АПК,вр. с чл.118 от КСО.

Образувано е по жалба на „СКО 111“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез пълномощник, със съдебен адрес:
[населено място], [улица], срещу Решение № 1040-21-131/17.02.2023г. на директора на ТП на
НОИ – С. – град, с което са потвърдени Задължителни предписания № ЗД-1-21-
01246846/05.12.2022 г. на контролен орган в ТП на НОИ – [населено място].

В жалбата е посочено, че оспореното решение е незаконосъобразно и постановено при
допуснати съществени процесуални нарушения. В съдебно заседание жалбоподателят не се явява
и не се представлява.В писмено становище по делото / л.84/, жалбоподателят, чрез процесуалния
си представител, поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена, излага подробни
съображения по същество и претендира разноси по делото.

Ответникът - Директорът на ТП на НОИ – С. – град – в съдебно заседание и в писмени
бележки по делото, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли тя да бъде
отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение
за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, след като се запозна с
представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за
установено от фактическа страна следното:

Във връзка с възложената на НОИ контролно - ревизионна дейност по разходите на ДОО, със
заповед № ЗР-5-21-01201130/28.09.2022 г. /лист 56 от делото/, ръководителя на ТП на НОИ - С. -
град е възложено извършване на пълна ревизия по разходите на ДОО на „СКО-111“ ЕООД. В хода
на ревизионното производство от контролните органи на ТП на НОИ - С. – град е констатирано,

че за периода м. 11.2020 г. до м. 10.2022 г. от дружеството са подавани данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за следните лица:

1. Г. М. Г., (управител на "СКО -111" ЕООД) - с вид осигурен „01- работници или служители, осигурени по чл.4, ал.1, т.1 от Кодекса за социално осигуряване при един работодател, включително и членове на кооперации, работещи по трудово правоотношение в кооперацията, без обхванатите в следващите кодове". Деклариран е месечен размер на осигурителния доход от 3000 лв. За лицето е подадено уведомление по чл.62, ал.5 от КТ за сключен трудов договор със "СКО-111" ЕООД на длъжност „управител строителство", с основно трудово възнаграждение в размер на 2500,00 лв.. дата на сключване 17.05.2017 г.

2. Ц. С. П., ЕГН [ЕГН] (упълномощеното лице) - с вид осигурен : „14 работещи без трудови правоотношения", за м. 06.2021 г., с осигурителен доход в размер на 375,00лв.

При извършена проверка в Търговски регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел се установява, че „СКО - 111“ ООД е регистрирано 24.07.2008 г., като считано от 29.04.2011 г. дружеството е променило правната си форма на ЕООД. Считано от 18.01.2016 г. е вписан за едноличен собственик на капитала "Скор" ЕООД, а управител Г. М. Г.. Седалището е на адрес: [населено място], [улица]. Г. М. Г. е вписан като собственик и/или управител на над 100 дружества.

След направена справка по партидата на дружеството в Търговски регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел - обявени актове е установено, че са налични годишни финансови отчети за 2020 г. и 2021 г., които към момента са със статус „обработка се“.От публикувания в Търговски регистър годишен финансов отчет на "СКО - 111" ЕООД за 2020 г. е констатирано, че за периода дружеството няма реализирани приходи, няма декларирани разходи, освен разходите за трудови възнаграждения и осигуровки (общо 52 хил.лв.). От публикувания в Търговски регистър годишен финансов отчет на "СКО - 111" ЕООД за 2021 г. е констатирано, че за периода дружеството няма реализирани приходи, няма декларирани разходи, освен разходите за трудови възнаграждения и осигуровки (общо 43 хил.лв.).

Изпратени са Задължителни предписания № 3Д-1-21-01201713)29.09.2022 за представяне в ТП на НОИ - С. град на документи, необходими за извършване на проверка по разходите на ДОО, както следва: 1 .Трудови досиета на лицата, назначени по трудови правоотношения за периода от м. 11.2020 г. до момента (съдържащи: трудов договор, заповеди, молби, заявления, декларации за ползване на платени и неплатени отпуски, както и заповеди за разрешаване на съответните отпуски от осигурителя/работодателя, длъжностни и/или производствени характеристики и др.), включително и документи, доказващи образователна квалификационна степен, необходима за заеманата длъжност.; 2.Разплащателни ведомости/фишове за начислени и/или изплатени трудови възнаграждения и/или обезщетения за периода от м. 11.2020 г. до момента; 3. Дневник за завеждане на документите по чл. 3-5 от Наредбата за паричните и помощи от държавното обществено осигуряване; 4. Касови книги, приходни и разходни документи - по месечна счетоводна хронология за периода от м. 11.2020 г. до момента; 5. Копие на годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО и годишен финансов отчет за 2021 г.; 6. Документи, доказващи собственост или наемане на офис и/или търговски обекти на дружеството за периода от м. 11.2020 г. до момента; 7. Разходни документи за ток, вода. интернет, материали и суровини за периода 2020 г. – 2022 г.; 8. Сключени договори за търговска дейност за периода 2020 г. - 2022 г.; 9.Сключени граждански договори за периода 2020 г. - 2022 г.; 10. Сметки за изплатени суми за периода от 2020 г. до 2022 г.; 11. Предоставяне на информация за извършваната търговска дейност на дружеството за периода 2020 г. - 2022 г. в свободен текст. Писмото, изпратено на адреса на седалището на дружеството, се е върнало с обратна разписка „непотърсено“.

Издадените Задължителни предписания №ЗД-1-21-01201713\29.09.2022 г. са изпратени и до адреса на управителя - [населено място]. [улица], ет.1, като писмото се е върнало с отбелязване „преместен”.

На 29.09.2022 г. задължителните предписания са изпратени чрез Системата за сигурно електронно връчване до Ц. С. П., в качеството ѝ на упълномощено лице, като са връчени на 10.11.2022 г.

С молба №1030-21-1402#1/14.11.2022 г. Ц. С. П. е поискала да бъде удължен срокът за изпълнение на задължителните предписания, поради това че управителят живее във Великобритания, а тя в момента се намира в А.. Искането не е уважено, а от страна на „СКО -111“ ЕООД не са представени исканите документи нито в указания срок, нито до издаване на оспорените задължителни предписания.

При извършената проверка от контролните органи на ТП на НОИ С.-град с писмо с изх. № 1043-21-655#32/24.06.2022 г. е изискана информация от ТД на НАП-С. за осъществявана от дружеството търговска дейност за периода от 2020 г. Получен е отговор с вх. № 1043-21-655#33/19.08.2022 г., в който е посочено, че от дружеството са подадени ГДД по чл. 92 от ЗКПО за 2020 г. и 2021 г. В ГДД за 2020 г. са декларирани разходи за възнаграждения и осигуровки в размер на 42 667,72 лв., но не са декларирани приходи, а в ГДД за 2021 г. са декларирани разходи за възнаграждения и осигуровки в размер на 52 341 лв., като не са декларирани приходи. Посочено е, че няма данни за регистрирани фискални устройства, както и за регистрирани търговски обекти. Констатирано е, че данните, подадени по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, са подадени с КЕП, с автор на удостоверението Г. М. Г..

От контролните органи на ТП на НОИ С.-град е прието, че от дружеството не е осъществявана търговска дейност, поради което и лицата, за които са подавани данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО не са осъществявали реална трудов дейност за проверявания период. Резултатите от проверката са обективирани в Констативен протокол № KB-5-21-01246922/05.12.2022 г. лист 50 от делото/.

Въз основа на констативния протокол са издадени Задължителни предписания № ЗД-1-21-01246846/05.12.2022 г. на контролен орган в ТП на НОИ – [населено място] за заличаване на подадените от дружеството данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за Г. М. Г. за периода 01.11.2020-31.10.2022 г. и за Ц. С. П. за периода 01.06.2021-30.06.2021 г.

Задължителните предписания са оспорени по административен ред, като Решение № 1040-21-131/17.02.2023г. на директора на ТП на НОИ – С. – град жалбата е отхвърлена като неоснователна.

От ответника в производството са представени допълнителни доказателства /лист 82-83 и лист 97-99 от делото/. От страните в производството не са ангажирани други доказателства.

Административен съд София-град, III отделение, 49 състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Решение № 1040-21-131/17.02.2023г.на директора на ТП на НОИ – С. – град е връчено на 20.02.2023 г., видно от обратната разписка за електронно връчване на лист 39 от делото. Жалбата е депозирана пред органа на 07.03.2023 г., от надлежна страна, в законоустановения срок и при наличието на правен интерес, с оглед на което, съдът я намира за ДОПУСТИМА за разглеждане. Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По валидността на акта:

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – директорът на ТП на НОИ С.-град, в рамките на законовите му правомощия по чл. 117, ал. 1, т. 13 от КСО. Решението е издадено при спазване на изискването за форма и на административнопроцесуалните правила за издаването му, поради което не страда от пороци, водещи до неговата нищожност. От компетентен орган са

издадени и оспорените задължителни предписания.

По процесуалната и материална законосъобразност на акта:

Спорен по делото е въпросът дали са били налице основания за издаване на задължителни предписания за заличаването на подадените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО данни от жалбоподателя за Г. М. Г. и Ц. С. П..

Легална дефиниция за понятието "осигурено лице" е дадена в § 1, ал. 1, т. 3 от КСО (бр. 98 от 2016 г., в сила от 01.01.2017 г.), според която "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1 и за което са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1-3 и 5 от КСО. Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

Върховният административен съд многократно е имал повод да се произнесе, че от съдържанието на цитираното определение за осигурено лице следва, че едно от условията, на които е необходимо да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от КСО (в този смисъл са решение № 314/2016 г. по а. д. № 3171/2015 г. на ВАС, решение № 211/2016 г. по а. д. № 3681/2015 г. на ВАС, решение № 292/11.01.2017 г. по а. д. № 14312/2015 г. на ВАС, решение № 220/2014 г. по а. д. № 12497/2013 г. на ВАС и други). Следователно наличието на трудов договор само по себе си не е достатъчно, за да възникне осигурително правоотношение с произтичащите от него права на обезщетение, тъй като липсва идентичност между трудовото и осигурителното правоотношение. Наличието на трудово правоотношение обикновено води до възникване на осигурително правоотношение, но не винаги. Изискването на законовата разпоредба на КСО, съдържаща определението за "осигурено лице", е лицето да упражнява трудова дейност. Следователно лицето трябва да има сключен трудов договор и валидно възникнало трудово правоотношение, но и реално да осъществява трудова дейност в рамките на това правоотношение. В този смисъл е напр. и решение № 4901 от 27.04.2020 г. на ВАС по адм. д. № 6817/2019 г.

В конкретния случай при съвкупния анализ на доказателствата по делото, извод за реално извършване на трудова дейност от лицата, назначени по трудово правоотношение в дружеството-жалбоподател, не може да бъде направен. Установените от контролния орган факти и обстоятелства не са оборени. Изводите на органа са мотивирани с конкретни писмени доказателства, част от административната преписка, поради което обосновано е прието, че в конкретния случай лицата не са извършвали трудова дейност, поради което подадените данни от работодателя по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО са подадени без основание и следва да бъдат заличени. С оглед на това и посоченото по-горе по отношение на осигурителното правоотношение, правилно и законосъобразно са издадени процесните задължителни предписания на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО.

Неоснователно е направеното в жалбата възражение, че административният орган не е изпълнил задължението си по чл. 74, ал. 3 от КТ, като не е сезирал гражданския съд относно действителността на трудовите договори, както и че административният орган не е спазил нормата на чл. 74, ал. 5 от КСО. От съдържанието на задължителните предписания, както и на процесното решение, е видно, че административният орган не се е позовал в нито един момент от административното производство на действителността на сключените трудови договори между дружеството-жалбоподател и посочените в задължителните предписания лица. Като основание за издаването на задължителните предписания, както и за потвърждаването им с решението на

директора на ТП на НОИ С.-град, е послужило обстоятелството, че не са били налични данни за реално упражняване на трудова дейност от назначените по трудов договор две лица.

Оспореното решение се явява законосъобразно, поради което подадената жалба следва да бъде отхвърлена, като неоснователна. Не са налице отменителни основания по чл. 146, т.1 – 5 АПК.

При този изход на спора, на ответника следва да бъдат присъдени разноски, за юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв., определен на основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 78, ал. 8 ГПК.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София -град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „СКО 111“ ЕООД срещу Решение № 1040-21-131/17.02.2023г. на директора на ТП на НОИ – С. – град, с което са потвърдени задължителни предписания № ЗД-1-21-01246846/05.12.2022 г. на контролен орган в ТП на НОИ – [населено място].

ОСЪЖДА „СКО 111“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], да заплати на ТП на НОИ С.-град сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване, с касационна жалба, пред Върховния административен съд на Република България ,в 14 /четиринадесет/ дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: